

”Debatten” om storpastoratet oktober 2023

I Kyrkans tidning efterlyste en debattör, tillika förtroendevald i Kyrkomötet, den 17 oktober 2023 en utvärdering av Storpastoraten. Redan rubriken på debattartikeln visar däremot att debattören redan själv gjort utvärderingen! Så var det med utvärdering.

Påståenden om samband mellan å ena sidan pastorats storlek och å andra sidan ideellt engagemang och anställdas upplevelser av olika slag får debattören själv stå för. Min utgångspunkt är den motsatta, nämligen en öppen agenda. Därför gick jag in i debatten med tre inlägg, och bortsåg från den ”svans” med olika påhopp som debattören fick med sig utan att ta avstånd från!

Jag välkomnar självklart en utvärdering, men inte den sortens ideologiskt präglade som bortser från empiriska fakta. Därför redovisade jag i mina inlägg fakta, inte tyckanden. Här har jag lagt dem i ett samlat dokument för var och en som är intresserad av hur saker och ting faktiskt hör ihop och hur vi som kyrka ska agera.

Min förhoppning är att forskningsresultat och en kristen intellektuell bearbetning av empiriska data ska få komma till sin rätt om Kyrkomötet väljer att utvärdera också alla småförsamlingar som med bristande tillgång till de kompetenser som krävs i vår tid, i avsaknad av arbetsgemenskap med andra, kämpar hårt och som inte har möjlighet att bli berikade av det större sammanhangets relationer och välsignelser!

(Om du undrar varför mina inlägg är så korta och komprimerade, så beror det på att inlägg på Kyrkans tidning (internet-debatt) är begränsade utrymmesmässigt till 1 200 tecken med blanksteg.)

18 OKTOBER 2023, 17:04

För en förtroendevald i Svenska kyrkan borde det inte vara en nyhet att det framför allt är externa faktorer som påverkar Svenska kyrkan och inte någon förment obalans i pastorat. Vad säger då vi som inte vill förfalla till ovärdig retorik, billiga boka-bord-metaforer, förtal av ledarskapet i de stora pastoraten och killgissningar.

Vi vet vilka anledningarna är till att samfund liknande Svenska kyrkan i västvärlden tappar medlemmar. Vi förstår att anledningarna samverkar i storstäder (där ju s k storpastorat har sin kallelse):

1. Inflyttning från mindre orter till större städer, varvid man identifierar kyrkotillhörigheten till den gamla orten och "idyllen" där.
2. Konsekvens av att man inte har eller längre har en gudstro, 30 % av de som väljer att träda ur uppger detta.
3. Medlemskapet upplevs inte som ekonomiskt eller existentiellt motiverat, 20 % uppger detta.
4. Individualismen sammantagen med god välfärd minskar behovet av religionen eftersom man vill sätta upp ramarna själv för sin tro, och inte gå in i institutionaliserade sammanhang.
5. "Bransch-effekter". Bilden av Svenska kyrkan påverkas negativt varje gång något hemskt sker i världen, i en religions namn.

20 OKTOBER 2023, 15:56

I min replik ovan (18 oktober 2023, 17:04) återgav jag externa faktorer som bidrar till Svenska kyrkans nuläge. Här nu en redogörelse över interna förhållningssätt, d v s faktorer som bidrar till att människor känner samhörighet till Svenska kyrkan. Förhållningssätt som motverkar kraften av de externa faktorerna. Kunskapen om vilka förhållningssätt som bidrar bygger på hundratals aktuella och genom åren genomförda intervjuer med såväl medlemmar som icke-medlemmar, och genom så kallade sambandsanalyser av uppgifter från Svenska kyrkans och andra institutioners statistikbaser om människors intressen, resonemang och tankar i olika avgörande skeden i livet. Kunskapen bygger även på intervjuer när människor låter döpa sina barn eller sig själva, inträder i kyrkan, eller avslutar sitt medlemskap. Forskningen visar att de förhållningssätt som bidrar till att människor känner samhörighet till Svenska kyrkan är att vi är en kyrka som:

1. Talar väl om sig själv,
2. Inbjuder till sammanhang som är tillåtande,
3. Sätter ord på kyrkans tro,
4. Betyder något för den enskilda människans djupa inre längtan efter mening,
5. Kan möta den utbredda viljan bland människor att göra nytta i samhället.

21 OKTOBER 2023, 13:24

Ovan finns två inlägg av mig med fakta. Det första inlägget beskriver externa faktorer till nuläget. Det andra beskriver i listform vad som bidrar till att människor känner samhörighet med Svenska kyrkan. Den tredje punkten, "att vi sätter ord på kyrkans tro" är det som bl a sker i förkunnelse. I Helsingborg firas ungefär 10 gudstjänster varje söndag och vi är sammanlagt 20 präster. Så ser det ut på stora missionsfält! Alla dessa präster är nära församlingen och

var och en ska hållas högt. I delar av debatten har däremot olyckligtvis fokus flyttats från "kyrkans tro" till kyrkoherden som person.

För att inte förlora fokus på kristen tro som just en av de avgörande faktorerna för räddningen i vår tid, behöver debatten därför påminnas om vad som gäller i Svenska kyrkan, enligt CA, Den Augsburgska bekännelsens fjärde och femte artikel.

Femte artikeln: Predikoämbetet, "evangelieförkunnelsens och sakramentsförvaltningens ämbete" är inrättat för att människorna ska få den tro som beskrivs i artikel fyra, Om rättfärdiggörelsen: "...utan förskyllan för Kristi skull genom tron...upptagas i nåden...genom sin död...för våra synder...tillräknar Gud som rättfärdighet".